

I. DISPOSICIONS GENERALS

CAP DE L'ESTAT

7730 *Llei 17/2015, de 9 de juliol, del Sistema Nacional de Protecció Civil.*

FELIPE VI

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegem i entenguen esta llei.

Sapieu: Que les Corts Generals han aprovat la llei següent i jo la sancione.

PREÀMBUL

1. La vulnerabilitat de les persones en la nostra societat davant de les múltiples i complexes amenaces de catàstrofes naturals, industrials o tecnològiques és menor que fa trenta anys, per la influència de les polítiques públiques que s'han aplicat des de llavors, basades, en essència, en un gran desenrotllament dels sistemes d'alerta, en la planificació de les respostes i en la dotació de mitjans d'intervenció. Així i tot, l'envergadura d'este tipus de riscos és tan gran que poden arribar a afectar la seguretat nacional, com ho reconeixen les dos estratègies de Seguretat Nacional aprovades fins al moment. El descens del nombre de víctimes a conseqüència de les catàstrofes és una realitat, però les conseqüències destructives de béns o pertorbadores de comunicacions i transports o danyoses per al medi ambient s'han incrementat sense parar a causa de la influència de factors potenciadors de les amenaces, especialment el canvi climàtic i l'activitat humana, que genera riscos inseparables d'esta, moltes vegades pel legítim afany de progrés.

La societat no ha sigut ni és indiferent davant d'esta realitat perquè és conscient que estos riscos afecten de manera determinant la seua seguretat. La informació ha contribuït poderosament a la seua sensibilització i a la conformació d'una demanda creixent d'acció pública destinada a protegir persones i béns davant d'emergències. Per esta raó, sense perjuí de la indispensable col·laboració ciutadana, tots els poders públics competents, des de l'àmbit local fins a les institucions europees i internacionals, han determinat polítiques públiques per a desenrotllar instruments normatius i organitzatius i mitjans que els permeten exercir les seues respectives responsabilitats en esta matèria i millorar-les contínuament. Integrada en la seguretat pública, la protecció civil aconseguix hui, pertot arreu, una importància de primer orde entre les diferents polítiques públiques, i s'ha configurat com un dels espais públics genuïns i legitimadors de l'Estat. A Espanya ha experimentat un notable desenrotllament en els últims trenta anys, no exempt d'ineficiències causades principalment per les dificultats de coordinació d'un sistema obert, flexible i amb múltiples actors i nivells d'actuació, i, en conseqüència, de reconeguda complexitat.

La Llei 2/1985, de 21 de gener, de Protecció Civil, va establir un primer marc normatiu d'actuació per a la protecció civil, adaptat a l'estat autonòmic, llavors naixent. La validesa d'eixa legislació va ser confirmada pel Tribunal Constitucional per mitjà de diverses sentències que van reconèixer a l'Estat la seua competència, derivada de l'article 149.1.29a de la Constitució i, per tant, integrada en la seguretat pública, no sols per a respondre davant de les emergències en què concórrega un interès nacional, amb la mobilització dels recursos al seu abast, sinó també per a procurar i salvaguardar una coordinació dels diferents servicis i recursos de protecció civil per mitjà de la integració en «un disseny o model nacional mínim». Esta llei ha sigut complementada per nombroses disposicions reglamentàries, algunes tan importants com la Norma Bàsica de Protecció Civil, aprovada pel Reial Decret 407/1992, de 24 d'abril, o la Norma Bàsica d'Autoprotecció, aprovada pel

Reial Decret 393/2007, de 23 de març, alhora que s'han elaborat diferents plans d'emergències i directrius bàsiques de planificació sobre riscos específics.

Així mateix, s'han creat nous mitjans estatals d'intervenció eficaç, com la Unitat Militar d'Emergències. D'altra banda, les comunitats autònomes i les entitats locals han desplegat les seues competències pròpies en la matèria gràcies a les quals s'ha regulant la seua actuació, s'han configurat els seus propis serveis de protecció civil i s'han desenrotllat uns òrgans competents de coordinació d'emergències que han suposat un avanç substantiu en la gestió de qualsevol tipus d'emergències i eficaços serveis municipals de protecció civil. Els estatuts d'autonomia aprovats recentment confirmen de manera expressa les competències respectives autonòmiques, si bé, com és natural, amb respecte a les pròpies de l'Estat i en col·laboració amb este.

En fi, la Unió Europea també s'ha sumat a l'esforç comú i ha posat en marxa un mecanisme de protecció civil basat en la solidaritat i la col·laboració dels estats membres, a més d'altres mesures financeres i de suport a estos últims.

Tota esta evolució dels riscos, dels mitjans i de la legislació, i els canvis que comporten en l'enfocament i en l'organització dels serveis de protecció civil, aconsellen una actualització del marc jurídic regulador de la matèria que, a més d'arreglar algunes previsions especialment rellevants disperses en normes ja vigents i suplir determinades carències de la regulació legal anterior, faça major èmfasi en la prevenció per a evitar o mitigar els impactes adversos d'estes situacions, així com en la integració, coordinació i eficiència de les actuacions de les administracions públiques.

Esta nova llei es proposa, doncs, reforçar els mecanismes que potencien i milloren el funcionament del sistema nacional de protecció dels ciutadans davant d'emergències i catàstrofes, que ja va preveure la llei anterior. Este sistema de protecció civil s'entén com un instrument de la seguretat pública, integrat en la política de seguretat nacional, que facilitarà l'exercici cooperatiu, coordinat i eficient de les competències distribuïdes per la doctrina constitucional entre les administracions públiques, a la llum de les noves circumstàncies i demandes socials, a l'interconnectar de manera oberta i flexible la pluralitat de serveis i actuacions destinats a l'objectiu comú. En este sentit, la nova norma atén les recomanacions de la Comissió per a la reforma de les administracions públiques, a l'incorporar mesures específiques d'avaluació i inspecció del Sistema Nacional de Protecció Civil, de col·laboració interadministrativa en el si de la Xarxa d'Alerta Nacional de Protecció Civil i d'integració de dades de la Xarxa Nacional d'Informació sobre Protecció Civil. Al mateix temps, possibilitarà un millor compliment dels compromisos assumits en l'àmbit internacional i de la Unió Europea, tot això amb el fi últim d'afrontar de la manera més ràpida i eficaç les situacions d'emergència que es puguen produir, en benefici dels afectats i en compliment del principi de solidaritat interterritorial. Per mitjà de les previsions i deures que la llei estableix respecte d'això, i en virtut de les funcions de coordinació política i administrativa que atribueix al Consell Nacional de Protecció Civil, entre d'altres, es concreta en la pràctica un model nacional mínim que farà possible una direcció eficaç per part del Govern de les emergències d'interés nacional i una coordinació general del sistema que integre tots els esforços.

2. En atenció a la finalitat descrita i als criteris en què s'inspira, esta llei s'estructura en sis títols, més les disposicions de la part final.

El títol I estableix les disposicions d'aplicació general. A més de definir la protecció civil com a servei públic i aclarir la terminologia empleada per mitjà d'un catàleg de les definicions dels conceptes més substancials, concreta les actuacions del Sistema Nacional de Protecció Civil i els principis pels quals es regiran. Als processos ja consolidats del cicle de l'emergència, previsió, prevenció, planificació, intervenció i recuperació, s'hi incorpora el de coordinació general de l'acció política per mitjà de la definició i el seguiment d'estratègies integradores de tota l'activitat pública i privada en la matèria. La coordinació és substancial per al funcionament eficaç i harmònic del sistema i per a optimitzar els seus recursos, i determinant perquè totes les actuacions i mitjans estiguen orientats prioritàriament a reduir de forma permanent i sostenible els riscos i les vulnerabilitats que

afecten la població i els béns protegits, així com a augmentar la capacitat individual i col·lectiva de reacció davant de les emergències.

Tota activitat que, potencialment, puga tindre efectes catastròfics, s'haurà de realitzar amb la deguda cautela i diligència en les mesures d'autoprotecció. Les actuacions del Sistema de Protecció Civil es regiran, de manera especial, pels principis enunciats en esta llei, que són punts clau de referència que coadjuven a la seua estructuració lògica. A més dels expressats i dels generals aplicables al funcionament de les administracions públiques, sempre s'hauran de tindre presents les diferents fortaleses i vulnerabilitats de les persones, en compliment del principi d'igualtat i dels convenis internacionals subscrits per Espanya.

La llei regula un conjunt mínim de drets i deures dels ciutadans en matèria de protecció civil, així com uns principis d'actuació dels poders públics respecte a estos, que seran precisats en determinats aspectes per les seues normes de desplegament. La intenció d'esta regulació i la seua ubicació en el text legal pretenen posar en relleu que el ciutadà no sols és el destinatari de l'acció pública dirigida a previndre les situacions d'emergència i a fer-hi front, sinó el centre del Sistema de Protecció Civil, i que li corresponen drets i deures específics que tenen encaix directe en la Constitució. La llei estableix que tots els ciutadans tenen dret a estar informats sobre els riscos col·lectius importants que els afecten, la qual cosa obliga els poders públics a divulgar les mesures disposades per a contrarestar-los, a recomanar conductes per a previndre i a donar la màxima participació ciutadana al planificar i implantar actuacions davant de les emergències, que es configura també com un dret.

En el títol II es descriu de manera completa i ordenada, en els cinc primers capítols, el cicle clàssic d'actuacions dels poders públics en la matèria. Cada una d'estes és complementària de les altres, i el seu funcionament correcte és essencial per a aconseguir els objectius de la llei. Els mecanismes d'avaluació i inspecció que s'establixen en el capítol sext, en combinació amb les estratègies d'acció definides en el títol anterior, completen un concepte avançat de gestió integral i integradora de totes les parts del sistema, que pot ser dirigit de manera flexible i oberta a cobrir les necessitats de protecció dels ciutadans i ret comptes d'eixa responsabilitat.

La llei posa un èmfasi especial en la prevenció. El procés comença per potenciar el coneixement sobre els riscos com a mitjà per a preveure'n les conseqüències danyoses i anticipar-s'hi, i incorpora com una actuació diferenciada la d'anticipació. Es crea la Xarxa Nacional d'Informació sobre Protecció Civil, que interconnectarà totes les dades i informacions necessàries per a garantir respostes eficaces davant de les situacions d'emergència. És un dels pilars del sistema, que gestionarà el Centre Nacional de Seguiment i Coordinació d'Emergències de Protecció Civil de la Direcció General de Protecció Civil i Emergències per mitjà d'un pla nacional d'interconnexió acordat per totes les administracions públiques en el si del Consell Nacional de Protecció Civil. Este nou concepte legal no atrau cap a l'Estat noves competències, sinó que materialitza i delimita l'abast dels deures recíprocs de cooperació entre administracions en virtut del principi de solidaritat, particularment quant a la transmissió d'informacions i, si és el cas, del deure de cooperació activa de totes les administracions amb aquella a què corresponga gestionar l'emergència.

La prevenció és un dels fins prioritaris de la protecció civil. Moltes de les polítiques dutes a terme per les administracions públiques, mentres puguen afectar o condicionar la seguretat de les persones o dels béns, tenen objectius preventius. La llei propicia que tots estos esforços es canalitzen i s'integren a través dels òrgans de coordinació que estableix. La planificació, especialment els plans d'autoprotecció, la formació del personal que pertany al Sistema de Protecció Civil i, singularment, la inclusió en els currículums escolars de continguts sobre autoprotecció i primers auxilis, són instruments poderosíssims de prevenció de caràcter horitzontal que esta llei procura.

A més, es regulen actuacions preventives específiques de llarg abast inèdites en les polítiques de protecció civil anteriors. Les activitats catalogades segons esta llei com de risc per a les emergències hauran de disposar d'un estudi tècnic d'impacte sobre els

identificats prèviament en els mapes de risc o plans territorials corresponents al lloc on es prevegen realitzar. Amb això, es tracta de compatibilitzar les activitats necessàries esmentades per al desenvolupament econòmic i social amb la seguretat de persones i béns, i racionalitzar-ne el disseny per a minimitzar el risc que puguin generar. Es crea el Fons Nacional de Prevenció d'Emergències com a instrument financer adequat per a contribuir a donar l'impuls necessari a actuacions d'elaboració d'anàlisi i localització de riscos, campanyes de sensibilització i informació preventiva als ciutadans, programes d'educació per a la prevenció en centres escolars o altres d'anàlogues; per a això, es preveu la subscripció de convenis o acords entre l'Administració General de l'Estat, les comunitats autònomes i altres entitats públiques i privades.

Es milloren altres recursos preventius ja previstos en la normativa anterior. Tots els plans de protecció civil hauran d'establir programes d'informació preventiva i d'alerta per a garantir l'entrenament permanent dels servicis que intervinguen en les emergències, dels afectats per estes i dels mitjans de comunicació, si és el cas. Es potencia la Xarxa d'Alerta Nacional de Protecció Civil com a instrument de comunicació immediata i de prevenció de tota emergència, a l'incorporar-hi els òrgans competents de coordinació d'emergències de les comunitats autònomes com a via per a la transmissió de les alarmes a qui corresponga.

Pel que fa a la planificació, la llei opta per mantindre, en allò essencial, l'esquema de la legislació anterior, ja consolidat, si bé simplificant-lo en la mesura que siga possible. Per això, les actuals directrius bàsiques s'inclouen en la Norma Bàsica de Protecció Civil i es diferencien amb més claredat els plans territorials dels especials. Es preveu l'aprovació de plans especials per a situacions bèl·liques tenint en compte les lleis especials i els convenis internacionals subscrits per Espanya. En matèria d'autoprotecció, configurada en el títol I com un deure, es completen les previsions que establia la llei anterior i s'atorga rang legal als aspectes essencials de la normativa reglamentària vigent. S'imposa a les entitats o empreses que generen un risc per a la població l'obligació d'assumir el cost de les mesures de protecció corresponents.

Així mateix, se suprimeix el mecanisme d'homologació dels plans per un altre més adequat a la distribució competencial.

La resposta immediata a les emergències és el punt crític de tot sistema de protecció civil, que, d'altra banda, evidencia de vegades deficiències d'actuacions prèvies. L'amplitud i la diversitat de mitjans amb què s'ha dotat el sistema nacional en els últims anys, com s'ha apuntat anteriorment, necessiten coordinació. Per això, la llei precisa les activitats que cal realitzar i els servicis d'intervenció i assistència, a fi que es puguin estructurar racionalment protocols d'actuació i plans de formació pertinents que procuren respostes ràpides, coordinades i eficients.

S'enfortixen els centres de coordinació operativa, anàlogament al que s'ha previst en el Mecanisme de Protecció Civil de la Unió Europea amb el seu Centre de Coordinació de Resposta a Emergències. D'una banda, es consoliden els òrgans competents de coordinació d'emergències de les comunitats autònomes com a integrants essencials del Sistema de Protecció Civil; d'una altra, es potencia el centre de coordinació actual de la Direcció General de Protecció Civil i Emergències, que es transforma en el Centre Nacional de Seguiment i Coordinació d'Emergències de Protecció Civil, al qual correspon la gestió de les xarxes d'informació i alerta del sistema, la interconnexió i col·laboració amb altres centres de coordinació internacionals, i constituir-se en centre de coordinació operativa des del qual es dirigiran les emergències d'interés nacional. En estos casos, els òrgans competents de coordinació d'emergències de les comunitats autònomes s'hi integraran operativament, amb la qual cosa es reforçarà sinèrgicament la capacitat del sistema.

La intervenció operativa de l'Estat se centra sobretot, d'acord amb la doctrina constitucional, en els casos d'emergència d'interés nacional. A més, s'ha procurat reforçar en estos casos les facultats directives i de coordinació del ministre de l'Interior i el deure de col·laboració de totes les administracions que disposen de recursos mobilitzables. Al mateix temps, la llei imposa a l'Estat l'obligació de posar a disposició de les comunitats autònomes i les entitats locals els recursos humans i materials que posseïska per a la protecció civil, en la forma que s'acorde en el Consell Nacional de Protecció Civil. A més

d'este criteri de reciprocitat, és evident que l'Estat no es pot desentendre de cap situació de risc que afecte una part de la població, encara que siguen altres les administracions competents per a afrontar-la. D'això es desprén que els recursos que l'Estat destina a estos fins són susceptibles també d'utilització per les altres administracions, mentres siga possible i convenient per a garantir a tots els ciutadans el més elevat nivell de protecció.

L'última de les actuacions és la de restabliment de la normalitat en la zona sinistrada. Encara que en l'àmbit estatal ja hi ha una normativa reglamentària respecte d'això, en nombroses ocasions la regulació varia en funció de cada situació singular. La llei establix un marc regulador comú d'estes ajudes adaptat a la legislació general de subvencions. Es preveu la declaració de zona afectada greument per una emergència de protecció civil per a l'adopció d'un altre tipus de mesures de reparació, per exemple l'exempció o la reducció conjuntural d'impostos i moratòries en el pagament de cotitzacions de la Seguretat Social, així com la consideració de provinents d'una situació de força major de les extincions o les suspensions dels contractes de treball o les reduccions temporals de la jornada de treball que tinguen la causa directa en les emergències.

El títol III es dedica exclusivament a la formació dels recursos humans del Sistema Nacional de Protecció Civil, qüestió obviada en l'anterior text legal i en els reglamentaris. Els recursos humans són un element essencial per al funcionament adequat del sistema, per la qual cosa ha de ser un objectiu prioritari en les polítiques de protecció civil de les administracions públiques. La nova llei aposta decididament per la seua formació, com a mecanisme de coordinació per excel·lència a mitjà i llarg termini, ja que aporta unes competències comunes a tots els seus membres que són determinants perquè les seues intervencions estiguen coordinades.

A més, les actuacions l'objectiu de les quals és la protecció civil de la població han deixat de tindre des de fa temps el caràcter de resposta conjuntural i improvisada amb que van nàixer. En l'actualitat, una política eficaç de protecció civil requerix un elevat nivell de preparació i formació especialitzada de tots els qui intervenen en eixes actuacions al llarg de tot el seu cicle, ja es tracte de personal al servei de les administracions públiques competents, d'altres professionals o dels qui hi presten la seua col·laboració voluntària. La llei exigix, per consegüent, que totes les persones que intervinguen en les tasques de protecció civil estiguen degudament formades, i pretén promoure en tots els àmbits l'esforç de formació i harmonitzar els corresponents sistemes, mètodes i títols per a garantir la interoperabilitat dels agents de la protecció civil. A estos efectes, la llei precisa les funcions vertebradores que corresponen a l'Escola Nacional de Protecció Civil, sense perjuí de les activitats i centres que puguen crear o que ja hi haja en la resta d'administracions competents.

Quant a les competències dels òrgans de l'Administració General de l'Estat en matèria de protecció civil, a les quals es dedica el títol IV, s'ha optat per continuar atribuint-ne la responsabilitat fonamental al Ministeri de l'Interior, sota la direcció política i la coordinació superior del Govern. Això no obsta perquè altres departaments i determinats organismes i entitats públiques exercisquen també importants funcions en esta matèria, que, per les seues implicacions, té una naturalesa transversal. Encara més, és indispensable que totes les àrees de l'Administració assumisquen decididament que han de prestar el seu concurs, amb els mitjans i competències de què disposen, per a afrontar i superar les situacions d'emergència, ja que afecten els béns jurídics més primaris i interessos generals de la major rellevància.

Ara bé, la pluralitat i la diversitat de les actuacions que pot dur a terme l'Administració General de l'Estat, i que ha de realitzar, per a assegurar la protecció civil, exigix reforçar els mecanismes de coordinació, perquè només així serà possible aconseguir una resposta unitària i evitar interferències o duplicitats no desitjables. Per este motiu, la llei reconeix als delegats del Govern un paper de coordinadors de les actuacions dels òrgans i serveis de l'Administració General de l'Estat, sota les instruccions del Ministeri de l'Interior, el titular del qual serà la autoritat superior en la matèria i al qual s'atribuïxen totes aquelles competències específiques que li permeten exercir-la.

Així mateix, la llei reitera la participació de les Forces Armades i de les forces i cossos de seguretat de l'Estat en les accions de protecció civil, així com de la Unitat Militar d'Emergències. La llei arreplega les normes essencials que disciplinen la intervenció de la Unitat Militar d'Emergències, que s'ha consolidat en breu temps com un instrument altament eficaç en la lluita contra tot tipus d'emergències.

Ateses les peculiaritats de l'acció pública per a la protecció civil, en la qual concorren diversos nivells del Govern i de l'Administració dotats de competències pròpies, és necessari organitzar un esquema de cooperació interadministrativa, a la qual cosa es destina el títol V. La llei aprofundix en la filosofia de cooperació permanent i estructurada en òrgans «ad hoc», ja establida per la legislació precedent, i crea el Consell Nacional de Protecció Civil, amb la qual cosa realça la importància de la coordinació de les polítiques públiques de protecció civil i de la participació de les comunitats autònomes i de l'Administració local al més alt nivell en l'elaboració de la política estatal, sense que per això s'oblidi o es reduïska la coordinació tècnica multilateral en les tasques de planificació, interconnexió de xarxes i sistemes d'actuació, formació i altres que ho requerisquen, per a la qual cosa haurà de crear les comissions i grups de treball que estime necessaris. L'esquema de cooperació es completa amb la possibilitat que les respectives lleis autonòmiques constituïsquen òrgans territorials de participació i coordinació.

En l'àmbit exterior, la nova llei dóna cobertura a la contribució de l'Estat al Mecanisme de Protecció Civil de la Unió Europea i a les missions de cooperació internacional en esta matèria, cada vegada més freqüents i complexes, supòsits que la legislació aprovada fa més de dos dècades a penes podia preveure, i també l'organitza.

El règim sancionador s'ordena en el títol VI, d'acord amb els principis i regles generals que informen hui el dret administratiu sancionador i que no va poder prendre en consideració la primerenca llei del 1985.

Finalment, les disposicions addicionals reconeixen que el voluntariat de protecció civil ha jugat sempre en la protecció civil un paper important, encara que complementari i auxiliar de les funcions públiques corresponents. La llei persegueix potenciar eixe paper, en el marc dels principis i del règim jurídic establits en la legislació pròpia del voluntariat, si bé recalcant el deure i el dret de formació dels voluntaris i sense perjudic del deure general de col·laboració de tots els ciutadans, quan siga procedent. Pretén integrar també les capacitats de Creu Roja Espanyola pel que fa a personal i mitjans, així com les dels radioaficionats i altres entitats col·laboradores, l'esforç dels quals ha sigut i continuarà sent molt important.

D'altra banda, el que estableix esta norma manté la coherència necessària amb els sistemes de seguretat nacional i de protecció d'infraestructures crítiques, i amb els tractats internacionals subscrits per Espanya.

Es regula la concessió de la Medalla al Mèrit de Protecció Civil com a reconeixement públic de les accions meritòries realitzades per qui, amb independència dels imperatius legals o superant inclús el nivell d'exigència d'estos, intervenen en accions relacionades amb la protecció civil, ja siga en l'àmbit de la prevenció o en el de la intervenció en cas d'emergència.

Es preveu la possibilitat de concedir ajudes en cas de catàstrofes, inclús en el cas que no es declare prèviament la zona afectada greument per una emergència de protecció civil, així com que el Consell Nacional de Protecció Civil acorde preus unitaris de cost de servicis que facilitaran la quantificació de gastos en els convenis de col·laboració que se subscriguen per al cas d'emergències en què intervinguen diverses administracions, i que repercutirà en l'eficiència de recursos del sistema.

3. En definitiva, la llei actualitza el marc jurídic en una matèria tan sensible per als ciutadans com és la protecció civil. I ho fa a la llum de l'experiència adquirida des de la promulgació de la llei anterior, tenint en compte les competències de les comunitats autònomes, així com la legislació de la Unió Europea i els compromisos assumits per Espanya en el marc de la cooperació internacional, en termes semblants a com es regula actualment esta matèria en uns altres estats d'estructura federal o descentralitzada.

Però, sobretot, es tracta d'arbitrar els pressupostos legals que permeten continuar elevant gradualment el nivell de protecció de la ciutadania durant els anys venidors. No sobra recordar que, en el moment en què comença a construir-se en el nostre país un sistema administratiu modern, advertia Javier de Burgos que «el socors de les calamitats [...] no s'ha d'abandonar a l'eventualitat de les inspiracions generoses, sinó sotmetre's a l'acció constant, regular i uniforme de l'Administració». Dos segles després, és evident que l'Estat, igual que els altres poders públics, està cridat a oferir a qualsevol persona previsió i empara davant de les catàstrofes de qualsevol tipus, ja que en això està en joc la vida, la integritat física, el gaudi normal de béns i drets i la defensa dels recursos naturals i culturals, la protecció dels quals és una (si no la més important) de les raons de ser de l'Estat mateix.

TÍTOL I

Disposicions generals

Article 1. *Objecte i finalitat.*

1. La protecció civil, com a instrument de la política de seguretat pública, és el servei públic que protegeix les persones i els béns i garanteix una resposta adequada davant dels diferents tipus d'emergències i catàstrofes originades per causes naturals o derivades de l'acció humana, siga esta accidental o intencionada.

2. L'objecte d'esta llei és establir el Sistema Nacional de Protecció Civil com a instrument essencial per a assegurar la coordinació, la cohesió i l'eficàcia de les polítiques públiques de protecció civil, i regular les competències de l'Administració General de l'Estat en la matèria.

Article 2. *Definicions.*

Als efectes d'esta llei, es considerarà com a:

1. Perill: potencial d'ocasionar dany en determinades situacions a col·lectius de persones o de béns que han de ser preservats per la protecció civil.

2. Vulnerabilitat: característica d'una col·lectivitat de persones o de béns que els fan susceptibles de ser afectats en major o menor grau per un perill en determinades circumstàncies.

3. Amenaça: situació en què persones i béns preservats per la protecció civil estan exposats en major o menor mesura a un perill imminent o latent.

4. Risc: possibilitat que una amenaça arribe a afectar col·lectius de persones o béns.

5. Emergència de protecció civil: situació de risc col·lectiu sobrevinguda per un esdeveniment que posa en perill imminent persones o béns i exigeix una gestió ràpida per part dels poders públics per a atendre'ls, mitigar els danys i tractar d'evitar que es convertisca en una catàstrofe. Es correspon a unes altres denominacions com ara emergència extraordinària, per contraposició a emergència ordinària, que no té afectació col·lectiva.

6. Catàstrofe: situació o esdeveniment que altera o interromp substancialment el funcionament d'una comunitat o societat per ocasionar gran quantitat de víctimes, danys i impactes materials, l'atenció dels quals supera els mitjans disponibles de la comunitat mateix.

7. Servicis essencials: servicis necessaris per al manteniment de les funcions socials bàsiques, la salut, la seguretat, el benestar social i econòmic dels ciutadans o el funcionament eficaç de les institucions de l'Estat i les administracions públiques.

Article 3. *El Sistema Nacional de Protecció Civil.*

1. El Sistema Nacional de Protecció Civil integra l'activitat de protecció civil de totes les administracions públiques, en l'àmbit de les seues competències, a fi de garantir una resposta coordinada i eficient per mitjà de les actuacions següents:

- a) Preveure els riscos col·lectius per mitjà d'accions dirigides a conèixer-los anticipadament i evitar que es produïsquen, o, si és el cas, reduir els danys que se'n puguen derivar.
- b) Planificar els mitjans i les mesures necessaris per a fer front a les situacions de risc.
- c) Dur a terme la intervenció operativa de resposta immediata en cas d'emergència.
- d) Adoptar mesures de recuperació per a restablir les infraestructures i els servicis essencials i pal·liar els danys derivats d'emergències.
- e) Efectuar una coordinació, seguiment i avaluació del sistema per a garantir-ne un funcionament eficaç i harmònic.

2. Les actuacions del sistema es regiran pels principis de col·laboració, cooperació, coordinació, solidaritat interterritorial, subsidiarietat, eficiència, participació, inclusió i accessibilitat universal de les persones amb discapacitat.

3. Els ciutadans i les persones jurídiques participaran en el sistema en els termes establits en esta llei.

Article 4. *Estratègia del Sistema Nacional de Protecció Civil.*

1. L'Estratègia del Sistema Nacional de Protecció Civil consistix a analitzar prospectivament els riscos que poden afectar les persones i els béns protegits per la protecció civil i les capacitats de resposta necessàries, i a formular, en conseqüència, les línies estratègiques d'acció per a alinear, integrar i prioritzar els esforços que permeten optimitzar els recursos disponibles per a mitigar els efectes de les emergències.

El Consell Nacional de Protecció Civil aprovarà les línies bàsiques de l'Estratègia del Sistema Nacional de Protecció Civil i les directrius per a implantar-la i fer-ne el seguiment i l'avaluació periòdica. Es podran establir plans d'actuació anuals o programes sectorials per a implementar-la. Esta estratègia es revisarà, almenys, cada quatre anys.

2. L'Estratègia Nacional de Protecció Civil integrarà i alinearà totes les actuacions de l'Administració General de l'Estat en esta matèria, i serà aprovada pel Consell de Seguretat Nacional, a proposta del ministre de l'Interior.

Article 5. *Dret a la protecció en cas de catàstrofe.*

1. Tots els residents en el territori espanyol tenen dret a ser atesos per les administracions públiques en cas de catàstrofe, de conformitat amb el que preveuen les lleis i sense més limitacions que les imposades per les condicions perilloses inherents a eixes situacions i per la disponibilitat de mitjans i recursos d'intervenció.

2. Els poders públics vetllaran perquè l'atenció dels ciutadans en cas de catàstrofe siga equivalent, independentment del lloc de la seua residència, de conformitat amb el que estableix l'article 139.1 de la Constitució.

3. Els servicis públics competents identificaran, tan ràpidament com siga possible, les víctimes en cas d'emergències i oferiran informació precisa als seus familiars o persones pròximes.

4. Els poders públics vetllaran perquè s'adopten mesures específiques que garantisquen que les persones amb discapacitat coneguen els riscos i les mesures d'autoprotecció i prevenció, siguen ateses i informades en casos d'emergència i participen en els plans de protecció civil.

Article 6. *Dret a la informació.*

1. Tothom té dret a ser informat adequadament pels poders públics sobre els riscos col·lectius importants que l'afecten, les mesures previstes i adoptades per a fer-hi front i les conductes que hagen de seguir per a previndre'ls.

2. Estes informacions s'hauran de proporcionar tant en cas d'emergència com preventivament, abans que les situacions de perill arriben a estar presents.

Article 7. *Dret a la participació.*

1. Els ciutadans tenen dret a participar, directament o mitjançant entitats representatives dels seus interessos, en l'elaboració de les normes i dels plans de protecció civil, en els termes que legalment o reglamentàriament s'establisquen.

2. La participació dels ciutadans en les tasques de protecció civil es podrà canalitzar per mitjà de les entitats de voluntariat, de conformitat amb el que disposen les lleis i les normes reglamentàries de desplegament.

Article 7 bis. *Deure de col·laboració.*

1. Els ciutadans i les persones jurídiques estan subjectes al deure de col·laborar, personalment o materialment, en la protecció civil, en cas de requeriment de l'autoritat competent, d'acord amb el que estableix l'article 30.4 de la Constitució i en els termes d'esta llei.

2. En els casos d'emergència, qualsevol persona, a partir de la majoria d'edat, estarà obligada a la realització de les prestacions personals que exigisquen les autoritats competents en matèria de protecció civil, sense dret a indemnització per esta causa, i al compliment de les ordes i instruccions, generals o particulars, que aquelles estableixen.

3. Quan la naturalesa de les emergències ho faça necessari, les autoritats competents en matèria de protecció civil podran requisar temporalment qualsevol tipus de béns, així com intervindre o ocupar transitòriament els que siguen necessaris i, si és el cas, suspendre activitats. Els qui, com a conseqüència d'estes actuacions, patisquen perjudicis en els seus béns i servicis, tindran dret a ser indemnitzats d'acord amb el que disposen les lleis.

4. Quan la naturalesa de les emergències exigisca l'entrada en un domicili i, si és el cas, l'evacuació de persones que es troben en perill, serà d'aplicació el que disposa l'article 15, apartat 2, de la Llei Orgànica 4/2015, de 30 de març, de protecció de la seguretat ciutadana.

5. Les mesures restrictives de drets que siguen adoptades o les que imposen prestacions personals o materials, tindran una vigència limitada al temps estrictament necessari per a fer front a les emergències i hauran de ser adequades a l'entitat d'estes.

6. Els servicis de vigilància i protecció davant de riscos d'emergències de les empreses públiques o privades es consideraran, a tots els efectes, col·laboradors en la protecció civil, per la qual cosa se'ls podran assignar tasques en els plans de protecció civil corresponents al seu àmbit territorial i, si és el cas, podran ser requerits per les autoritats competents perquè actuen en emergències. Reglamentàriament s'establiran les condicions que garantisquen que l'assignació de tasques als servicis de vigilància i protecció de les empreses que gestionen servicis d'interés general no afectarà el manteniment d'eixos servicis en condicions de seguretat i continuïtat, així com el règim d'indemnització dels danys i perjudicis causats per la seua actuació en este àmbit.

7. Els titulars de centres, establiments i dependències on es duen a terme activitats previstes en l'article 9.2.b) que puguen originar emergències, hauran d'informar amb regularitat suficient els ciutadans potencialment afectats sobre els riscos i les mesures de prevenció adoptades, i estaran obligats a:

a) Comunicar a l'òrgan que estableisca l'administració pública competent en cada cas, els programes d'informació als ciutadans posats en pràctica i la informació facilitada.

b) Efectuar, a càrrec seu, la instal·lació i el manteniment dels sistemes de generació de senyals d'alarma a la població, en les àrees que es puguem veure immediatament afectades per les emergències de protecció civil que es puguem generar per l'exercici de l'activitat exercida.

c) Garantir que esta informació siga plenament accessible a persones amb discapacitat de qualsevol tipus.

8. Els mitjans de comunicació estan obligats a col·laborar de manera gratuïta amb les autoritats en la difusió de les informacions preventives i operatives davant dels riscos i emergències en la forma que aquelles els indiquen i en els termes que s'establisquen en els plans de protecció civil corresponents.

Article 7 ter. *Deure de cautela i autoprotecció.*

1. Els ciutadans han de prendre les mesures necessàries per a evitar la generació de riscos i l'exposició a estos. Una vegada sobrevinguda una emergència, hauran d'actuar d'acord amb les indicacions dels agents dels servicis públics competents.

2. Els titulars dels centres, establiments i dependències, públics o privats, que generen risc d'emergència, estaran obligats a adoptar les mesures d'autoprotecció previstes en esta llei, en els termes arrellegats en la mateixa i en la normativa de desplegament.

3. Les administracions competents en matèria de protecció civil promouran la constitució d'organitzacions d'autoprotecció entre les empreses i entitats que generen risc per a facilitar una adequada informació i assessorament.

Article 7 quater. *Voluntariat en l'àmbit de la protecció civil.*

1. El voluntariat de protecció civil podrà col·laborar en la gestió de les emergències, com a expressió de participació ciutadana en la resposta social a estos fenòmens, d'acord amb el que establisquen les normes aplicables, sense perjuí del deure general de col·laboració dels ciutadans en els termes de l'article 7 bis.

Les activitats dels voluntaris en l'àmbit de la protecció civil es realitzaran mitjançant les entitats de voluntariat en què s'integren, d'acord amb el règim jurídic i els valors i principis que inspiren l'acció voluntària establits en la normativa pròpia del voluntariat i seguint les directrius d'aquelles, sense que en cap cas la seua col·laboració comporte una relació d'ocupació amb l'administració actuant.

2. Els poders públics promouran la participació i la formació dels voluntaris en suport del Sistema Nacional de Protecció Civil.

3. La xarxa de comunicacions d'emergència formada per radioaficionats voluntaris podrà complementar les disponibles ordinàriament pels servicis de protecció civil.

TÍTOL II

Actuacions del Sistema Nacional de Protecció Civil

CAPÍTOL I

Anticipació

Article 8. *Definició.*

L'anticipació té per objecte determinar els riscos en un territori sobre la base de les condicions de vulnerabilitat i les possibles amenaces, i comprén les anàlisis i els estudis que permeten obtindre informació i prediccions sobre situacions perilloses.

Article 9. *Xarxa Nacional d'Informació sobre Protecció Civil.*

1. Es crea la Xarxa Nacional d'Informació sobre Protecció Civil a fi de contribuir a l'anticipació dels riscos i de facilitar una resposta eficaç davant de qualsevol situació que ho necessite, sense perjudi de les competències de les comunitats autònomes. Esta Xarxa permetrà al Sistema Nacional de Protecció Civil:

a) L'arreglega i l'emmagatzematge d'informació sobre els riscos d'emergència coneguts, així com de les mesures de protecció i els recursos disponibles per a això, i l'accés a tot això, tot d'una manera àgil.

b) Assegurar l'intercanvi d'informació en totes les actuacions d'este títol.

2. La Xarxa contindrà:

a) El Mapa Nacional de Riscos de Protecció Civil, com a instrument que permet identificar les àrees geogràfiques susceptibles de patir danys per emergències o catàstrofes.

b) Els catàlegs oficials d'activitats que puguen originar una emergència de protecció civil, incloent-hi informació sobre els centres, establiments i dependències en què aquelles es realitzen, en els termes que reglamentàriament s'establisquen.

c) El registre informatitzat dels plans de protecció civil, que els integrarà a tots en els termes que s'establisquen reglamentàriament.

d) Els catàlegs de recursos mobilitzables; s'entén per això els mitjans humans i materials, gestionats per les administracions públiques o per entitats de caràcter privat, que puguen ser utilitzats pel Sistema Nacional de Protecció Civil en cas d'emergència, en els termes que preveu esta llei i que s'establisquen reglamentàriament.

e) El Registre Nacional de Dades sobre Emergències i Catàstrofes, que inclourà informació sobre les que es produïsquen, sobre les conseqüències i pèrdues ocasionades i sobre els mitjans i procediments utilitzats per a pal·liar-les.

f) Qualsevol altra informació necessària per a preveure els riscos d'emergències i facilitar l'exercici de les competències de les administracions públiques en matèria de protecció civil, en els termes que s'establisquen reglamentàriament.

3. Les administracions públiques competents proporcionaran les dades necessàries per a la constitució de la Xarxa i hi tindran accés, d'acord amb els criteris que s'adopten en el Consell Nacional de Protecció Civil.

CAPÍTOL II

Prevenió de riscos de protecció civil

Article 10. *Política de prevenció.*

1. La prevenció en protecció civil consistix en el conjunt de mesures i accions encaminades a evitar o a mitigar els possibles impactes adversos dels riscos i amenaces d'emergència.

2. Com a pas previ a la prestació d'activitats catalogades d'acord amb l'article 9.2.b), s'haurà de disposar d'un estudi tècnic dels efectes directes sobre els riscos d'emergències de protecció civil identificats en la zona. Inclourà, com a mínim, dades sobre emplaçament, disseny i grandària del projecte de l'activitat, i una identificació i avaluació d'estos efectes i de les mesures per a evitar o reduir les conseqüències adverses de l'impacte esmentat. Se sotmetrà a avaluació de l'impacte sobre els riscos d'emergències de protecció civil per part de l'òrgan competent en la matèria.

3. Els plans de protecció civil previstos en el capítol III d'este títol hauran de contindre programes d'informació i comunicació preventiva i d'alerta que permeten als ciutadans adoptar les mesures oportunes per a la salvaguarda de persones i béns, facilitar en tot el que es pugua la ràpida actuació dels servicis d'intervenció i restablir la normalitat ràpidament

després de qualsevol emergència. La difusió d'estos programes haurà de garantir que són rebuts per part dels col·lectius més vulnerables.

El seu contingut incorporarà mesures d'accessibilitat per a les persones amb discapacitat, en especial, les encaminades a assegurar que reben informació sobre estos plans.

4. Els poders públics promouran la investigació de les emergències per a evitar que es reiteren i l'assegurament del risc d'emergències per a garantir l'eficiència de la resposta de la societat davant d'estos successos de manera compatible amb la sostenibilitat social, econòmica i fiscal.

5. Les administracions públiques promouran, en l'àmbit de les seues competències i amb càrrec a les seues respectives dotacions pressupostàries, la realització de programes de sensibilització i informació preventiva als ciutadans i d'educació per a la prevenció en centres escolars.

Article 11. *Fons de Prevenció d'Emergències.*

1. Es crea el Fons de Prevenció d'Emergències, gestionat pel Ministeri de l'Interior, dotat amb càrrec als crèdits que es consignen a este efecte en els pressupostos generals de l'Estat, per a finançar, en l'àmbit de l'Administració General de l'Estat, les activitats preventives següents:

- a) Anàlisi de perillositat, vulnerabilitat i riscos.
- b) Mapes de riscos de protecció civil.
- c) Programes de sensibilització i informació preventiva als ciutadans.
- d) Programes d'educació per a la prevenció en centres escolars.
- e) Altres activitats de caràcter anàleg que es determinen.

2. El Ministeri de l'Interior podrà subscriure instruments de col·laboració amb altres departaments ministerials, amb altres administracions públiques i amb entitats públiques o privades, per a la realització de les activitats arrellegades en este capítol, que seran finançades totalment o parcialment amb càrrec al Fons de Prevenció d'Emergències.

Article 12. *Xarxa d'Alerta Nacional de Protecció Civil.*

1. Es crea la Xarxa d'Alerta Nacional de Protecció Civil com a sistema de comunicació d'avisos d'emergència a les autoritats competents en matèria de protecció civil, sense perjudici de les competències de les comunitats autònomes, a fi que els servicis públics essencials i els ciutadans estiguen informats davant de qualsevol amenaça d'emergència.

2. La gestió de la Xarxa correspondrà al Ministeri de l'Interior, mitjançant el Centre Nacional de Seguiment i Coordinació d'Emergències de Protecció Civil.

3. Tots els organismes de les administracions públiques que puguen contribuir a la detecció, seguiment i previsió d'amenaques de perill imminent per a les persones i béns, comunicaran immediatament al Centre Nacional de Seguiment i Coordinació d'Emergències de Protecció Civil qualsevol situació de què tinguen coneixement que pugua donar lloc a una emergència de protecció civil.

4. Els òrgans competents de coordinació d'emergències de les comunitats autònomes seran la via tant per a la informació de les emergències de protecció civil al Centre Nacional de Seguiment i Coordinació d'Emergències de Protecció Civil, com per a la transmissió de l'alerta a qui corresponga.

CAPÍTOL III

Planificació

Article 13. *Norma Bàsica de Protecció Civil.*

La Norma Bàsica de Protecció Civil, aprovada mitjançant un reial decret a proposta del titular del Ministeri de l'Interior, i amb un informe previ del Consell Nacional de Protecció

Civil, estableix les directrius bàsiques per a la identificació de riscos d'emergències, les actuacions per a gestionar-les integralment, el contingut mínim i els criteris generals per a l'elaboració dels plans de Protecció Civil i el desenrotllament pels òrgans competents de les activitats d'implantació necessàries perquè tinga una efectivitat adequada.

Article 14. *Plans de protecció civil.*

1. Els plans de protecció civil són els instruments de previsió del marc organicofuncional i dels mecanismes que permeten la mobilització dels recursos humans i materials necessaris per a la protecció de les persones i dels béns en cas d'emergència, així com de l'esquema de coordinació de les diferents administracions públiques que hi han d'intervindre.

2. Els plans de protecció civil són el pla estatal general, els plans territorials, d'àmbit autonòmic o local, els plans especials i els plans d'autoprotecció.

3. El pla estatal general i els plans territorials i especials d'àmbit estatal o autonòmic hauran de ser informats pel Consell Nacional de Protecció Civil, perquè s'adequen al Sistema Nacional de Protecció Civil.

Article 15. *Tipus de plans.*

1. El pla estatal general desenvolupa l'organització i els procediments d'actuació de l'Administració General de l'Estat per a prestar suport i assistència a les altres administracions públiques en casos d'emergència de protecció civil, així com per a exercir la direcció i coordinació del conjunt de les administracions públiques en les emergències declarades d'interés nacional. L'aprovació del pla estatal general correspon al Govern, a proposta del ministre de l'Interior.

2. Són plans territorials tots aquells que s'elaboren per a fer front als riscos d'emergència que es puguen presentar en el territori d'una comunitat autònoma o d'una entitat local. Els plans esmentats seran aprovats per l'administració competent, autonòmica o local, de conformitat amb allò que s'ha previst en la seua legislació específica.

3. Són plans especials els que tenen com a finalitat fer front als riscos d'inundacions; terratrèmols; sismes submarins i volcànics; fenòmens meteorològics adversos; incendis forestals; accidents en instal·lacions o processos en què s'utilitzen o s'emmagatzemen substàncies químiques, biològiques, nuclears o radioactives; accidents d'aviació civil i en el transport de mercaderies perilloses, així com els relatius a la protecció de la població en cas de conflicte bèl·lic i aquells altres que es determinen en la norma bàsica. Els plans especials podran ser estatals o autonòmics, en funció del seu àmbit territorial d'aplicació, i seran aprovats per l'administració competent en cada cas. Els plans especials relatius al risc nuclear i a la protecció de la població en cas de conflicte bèl·lic seran, en tot cas, de competència estatal, sense perjudi de la participació de les administracions de les comunitats autònomes i de les entitats locals, segons s'establisca en la norma bàsica.

4. Els plans d'autoprotecció estableixen el marc orgànic i funcional previst per als centres, establiments, instal·lacions o dependències arreplegats en la normativa aplicable, amb l'objecte de previndre i controlar els riscos d'emergència de protecció civil sobre les persones i els béns i donar una resposta adequada en eixes situacions.

CAPÍTOL IV

Resposta immediata a les emergències

Article 16. *Definició.*

S'entén per resposta immediata a les emergències de protecció civil l'actuació dels servicis públics o privats d'intervenció i d'assistència després del succés d'una emergència o en una situació que pugua derivar en emergència, amb la finalitat d'evitar danys, rescatar i protegir les persones i els béns, vetlar per la seguretat ciutadana i satisfer les necessitats bàsiques de subsistència de la població afectada. Inclou l'atenció sanitària, psicològica i

social d'urgència; el refugi i la reparació inicial dels danys per a restablir els servicis i les infraestructures essencials, així com altres accions i avaluacions necessàries per a iniciar la recuperació.

Article 17. Els servicis d'intervenció i assistència en emergències de protecció civil.

1. Tindran la consideració de servicis públics d'intervenció i assistència en emergències de protecció civil els servicis tècnics de Protecció Civil i Emergències de totes les administracions públiques; els servicis de Prevenció, Extinció d'Incendis i Salvament; els servicis de Prevenció i Extinció d'Incendis Forestals; les forces i cossos de seguretat; els servicis d'Atenció Sanitària d'Emergència; les Forces Armades, i específicament, la Unitat Militar d'Emergències; els òrgans competents de coordinació d'emergències de les comunitats autònomes; els tècnics forestals i els agents mediambientals; els servicis de rescat; els equips multidisciplinaris d'identificació de víctimes; les persones de contacte amb les víctimes i els seus familiars, i tots aquells que depenguen de les administracions públiques i tinguen este fi.

2. Els òrgans competents de coordinació d'emergències de les comunitats autònomes, a més de l'atenció d'emergències que no tinguen afectació col·lectiva però que requerisquen l'actuació de servicis operatius diversos, podran actuar en les emergències de protecció civil com a centre de Coordinació Operativa, segons s'establisca en els corresponents plans.

3. Quan siguen requerides organitzacions de voluntaris i entitats col·laboradores, la mobilització i les actuacions estaran subordinades a les dels servicis públics.

4. En la Norma Bàsica de Protecció Civil es regularan les bases per a la millora de la coordinació i l'eficiència de les actuacions dels servicis regulats en este article.

Article 18. El Centre Nacional de Seguiment i Coordinació d'Emergències de Protecció Civil.

1. El Centre Nacional de Seguiment i Coordinació d'Emergències de Protecció Civil exercix les funcions següents:

a) Gestionar la Xarxa Nacional d'Informació sobre Protecció Civil. Elaborarà, amb l'acord previ del Consell Nacional de Protecció Civil, un pla nacional d'interconnexió d'informació d'emergències que permeta la comunicació àgil entre les diferents administracions públiques i l'eficàcia en la gestió, la coordinació i el seguiment de les emergències.

b) Gestionar la Xarxa d'Alerta Nacional de Protecció Civil en els termes que preveu esta llei.

c) Divulgar periòdicament dades i estadístiques sobre emergències i avaluar la conveniència i la forma d'utilització de les xarxes socials davant d'una emergència de protecció civil.

d) Actuar com a centre de coordinació operativa en les emergències d'interés nacional. En el cas d'estes emergències, els òrgans competents de coordinació d'emergències de les comunitats autònomes s'integraran operativament en este centre, amb les funcions i per mitjà dels mecanismes de coordinació que es determinen, així com les xarxes d'informació per a la gestió i la coordinació dels servicis que intervinguen en la resolució. L'abast d'esta integració i les condicions per a fer-les efectives seran determinades pel Consell Nacional de Protecció Civil.

e) Actuar com a punt de contacte per a la comunicació i l'intercanvi d'informació amb els òrgans de la Unió Europea, en el marc del Mecanisme de Protecció Civil de la Unió i altres organismes internacionals, així com amb els òrgans homòlegs d'altres països amb què Espanya haja establert un conveni o un tractat de cooperació en matèria de protecció civil.

f) Canalitzar la informació que hauran de proporcionar els ciutadans i les entitats públiques i privades, en els termes establerts en esta llei.

2. Les funcions encomanades al Centre Nacional de Seguiment i Coordinació d'Emergències de Protecció Civil s'enquadren en la Direcció General de Protecció Civil i Emergències.

Article 19. *Disponibilitat dels recursos de l'Estat.*

1. L'Estat col·laborarà amb les comunitats autònomes i amb les entitats locals facilitant els recursos humans i materials disponibles en cas d'emergències que no hagen sigut declarades d'interés nacional, en els termes que s'acorden en el Consell Nacional de Protecció Civil.

2. Els membres de les forces i cossos de seguretat de l'Estat o de les Forces Armades que intervinguen en estes emergències actuaran enquadrats en els seus comandaments naturals, a les ordes d'estos i dirigits per l'autoritat designada en el pla de protecció civil que corresponga.

3. La responsabilitat per danys i perjuís derivats de la intervenció dels mitjans de l'Administració General de l'Estat a què es referix l'apartat anterior correspondrà a l'administració pública que assumisca la direcció de l'emergència.

CAPÍTOL V

Recuperació

Article 20. *Fase de recuperació.*

1. La fase de recuperació està integrada pel conjunt d'accions i mesures d'ajuda de les entitats públiques i privades dirigides al restabliment de la normalitat en la zona sinistrada, una vegada finalitzada la resposta immediata a l'emergència.

2. Quan es produïska una emergència la magnitud de la qual requerisca, per a la recuperació, la intervenció de l'Administració General de l'Estat, s'aplicaran les mesures arrellegades en este capítol, després de ser declarada d'acord amb el que preveu l'article 23. De les raons que justifiquen la intervenció de l'Administració General de l'Estat en les tasques de recuperació s'informarà, en el menor termini possible, la comunitat autònoma afectada o, si és el cas, el Consell Nacional de Protecció Civil.

3. Les mesures de recuperació s'aplicaran en concepte d'ajuda per a contribuir al restabliment de la normalitat en les àrees afectades, i no tindran, en cap cas, caràcter indemnitzatori.

Article 21. *Danys materials.*

1. Els danys materials hauran de ser certs, avaluables econòmicament i referits a béns que disposen de la cobertura d'una assegurança, pública o privada.

2. Les ajudes per danys materials seran compatibles amb les que puguen ser concedides per altres administracions públiques, o amb les indemnitzacions que correspongueren en virtut de pòlisses d'assegurança, sense que en cap cas l'import global de totes pugua superar el valor del dany produït.

3. La valoració dels danys materials es farà per organismes especialitzats en taxació de sinistres o pels servicis tècnics dependents de les administracions públiques, en l'àmbit de les seues competències, sobre la base de les dades aportades per les administracions públiques afectades. El Consorci de Compensació d'Assegurances tindrà dret a l'abonament dels treballs de peritatge d'acord amb el seu barem d'honoraris professionals.

4. Per a facilitar la tramitació de les ajudes i la valoració dels danys, l'administració competent i el Consorci de Compensació d'Assegurances es podran intercanviar les dades sobre beneficiaris de les ajudes i indemnitzacions que es concedisquen, les quanties respectives i els béns afectats. Les entitats asseguradores que operen en el territori espanyol estaran obligades a subministrar al Consorci de Compensació d'Assegurances la informació que este els sol·licite per a complir el que s'ha disposat anteriorment. El

Consorti de Compensació d'Assegurances podrà emetre informes de valoració i pericials a sol·licitud de les administracions públiques afectades i a favor d'estes.

Article 22. Danys personals.

Quan s'hagen produït danys personals, es concediran ajudes econòmiques per defunció i per incapacitat absoluta i permanent, en els termes que preveu la disposició addicional quarta.

Article 23. Procediment de declaració de zona afectada greument per una emergència de protecció civil.

1. La declaració de zona afectada greument per una emergència de protecció civil prevista en esta llei s'efectuarà per mitjà d'un acord del Consell de Ministres, a proposta dels ministres d'Hisenda i Administracions Públiques i de l'Interior i, si és el cas, dels titulars dels altres ministeris concernits, i inclourà, en tot cas, la delimitació de l'àrea afectada. La declaració podrà ser sol·licitada per les administracions públiques interessades.

En estos supòsits, i amb caràcter previ a la declaració, el Govern podrà sol·licitar un informe a la comunitat o comunitats autònomes afectades.

2. Als efectes de la declaració de zona afectada greument per una emergència de protecció civil, es valorarà, en tot cas, que s'hagen produït danys personals o materials derivats d'un sinistre que pertorbe greument les condicions de vida de la població en una àrea geogràfica determinada o quan es produïska la paralització, com a conseqüència d'aquell, de tots els servicis públics essencials o d'alguns.

Article 24. Mesures aplicables.

1. En els termes que approve el Consell de Ministres, quan es declare una zona afectada greument per una emergència de protecció civil, es podran adoptar, entre d'altres, algunes de les mesures següents:

- a) Ajudes econòmiques a particulars per danys en la vivenda habitual i en els efectes de primera necessitat.
- b) Compensació a corporacions locals per gastos derivats d'actuacions inajornables.
- c) Ajudes a persones físiques o jurídiques que hagen dut a terme la prestació personal o de béns.
- d) Ajudes destinades a establiments industrials, mercantils i de servicis.
- e) Subvencions per danys en infraestructures municipals, xarxa viària provincial i insular.
- f) Ajudes per danys en produccions agrícoles, ramaderes, forestals i d'aqüicultura marina.
- g) Obertura de línies de préstec preferencials subvencionades per l'Institut de Crèdit Oficial.

2. A més de les mesures previstes en l'apartat anterior, es podran adoptar les següents:

a) Mesures fiscals:

1r. Exempció de la quota de l'Impost sobre Béns Immobles, corresponent a l'exercici pressupostari en què haja succeït l'emergència, que afecte vivendes; establiments industrials, turístics i mercantils; explotacions agràries, ramaderes i forestals; locals de treball, i semblants, quan hagen sigut danyats i s'acredite que tant les persones com els béns ubicats allí s'han hagut de real·lotjar totalment o parcialment en altres vivendes o locals diferents fins a la reparació dels danys experimentats, o que les destrosses en collites siguen sinistres no coberts per cap fórmula d'assegurament públic o privat.

2n. Reducció en l'Impost sobre Activitats Econòmiques, corresponent a l'exercici pressupostari en què haja succeït l'emergència, a les indústries de qualsevol naturalesa i als establiments mercantils, turístics i professionals els locals de negoci o els béns afectes a eixa activitat dels quals hagen sigut danyats, sempre que s'hagen hagut de real·lotjar o s'hagen produït danys que obliguen al tancament temporal de l'activitat. La reducció indicada serà proporcional al temps transcorregut des del dia en què s'haja produït el cessament de l'activitat fins que es reinicie en condicions de normalitat, ja siga en els mateixos locals o en altres habilitats a este efecte.

3r. Les exempcions i reduccions de quotes en els tributs indicats en els ordinals anteriors comprendran les dels recàrrecs autoritzats legalment sobre aquells.

4t. Els contribuents que tinguen dret als beneficis establits en els ordinals anteriors i hagen satisfet els rebuts corresponents a eixe exercici fiscal, podran demanar la devolució de les quantitats ingressades.

5t. Exempció de les taxes de l'organisme autònom Direcció Central de Trànsit per a la tramitació de les baixes de vehicles sol·licitades com a conseqüència dels danys produïts, i l'expedició de duplicats de permisos de circulació o de conducció destruïts o extravïats per eixes causes.

6t. La disminució dels ingressos en els tributs locals que, si és el cas, es produïska en els ajuntaments, diputacions provincials, cabildos insulars i consells insulars com a conseqüència de l'aplicació d'este article, serà compensada amb càrrec als pressupostos generals de l'Estat, de conformitat amb el que estableix l'article 9 del text refós de la Llei reguladora d'hisendes locals, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 2/2004, de 5 de març.

7m. Les ajudes per danys personals estaran exemptes de l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques.

8u. De manera excepcional, el ministre d'Hisenda i Administracions Públiques podrà autoritzar una reducció dels índexs de rendiment net de les explotacions i activitats agràries realitzades en les zones sinistrades.

b) Mesures laborals i de Seguretat Social:

1r. Les extincions o suspensions dels contractes de treball o les reduccions temporals de la jornada de treball que tinguen la causa directa en l'emergència, així com en les pèrdues d'activitat directament derivades d'esta que queden degudament acreditades, tindran la consideració de provinents d'una situació de força major, amb les conseqüències que es deriven dels articles 47 i 51 del text refós de la Llei de l'Estatut dels Treballadors, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 1/1995, de 24 de març. En el primer supòsit, la Tresoreria General de la Seguretat Social podrà exonerar l'empresari de l'abonament de les quotes de la Seguretat Social i per conceptes de recaptació conjunta mentres dure el període de suspensió, i es mantindrà la condició d'eixe període com a efectivament cotitzat pel treballador. En els casos en què es produïska l'extinció del contracte, les indemnitzacions dels treballadors aniran a càrrec del Fons de Garantia Salarial, amb els límits legalment establits.

En el supòsit que l'empresa decidisca la suspensió de contractes o la reducció temporal de la jornada de treball sobre la base de circumstàncies excepcionals, el Servei Públic d'Ocupació estatal podrà autoritzar que el temps en què es perceben les prestacions per desocupació, regulades en el títol III del text refós de la Llei General de la Seguretat Social, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 1/1994, de 20 de juny, que deriven directament de les emergències no es compute a l'efecte de consumir els períodes màxims de percepció establits. Igualment, en eixos supòsits, es podrà autoritzar que reben prestacions per desocupació aquells treballadors que no tinguen els períodes de cotització necessaris per a tindre-hi dret.

2n. Les empreses i els treballadors per compte propi inclosos en qualsevol règim de la Seguretat Social podran sol·licitar i obtindre, amb la justificació prèvia dels danys experimentats, una moratòria de fins a un any sense interès en el pagament de les cotitzacions a la Seguretat Social i per conceptes de recaptació conjunta corresponents a tres mesos naturals consecutius, a comptar de l'anterior a la producció del sinistre o, en el

cas de treballadors inclosos en el Règim Especial dels Treballadors per Compte Propi o Autònoms, del mes en què aquell es va produir.

3r. Els cotitzadors a la Seguretat Social que tinguen dret als beneficis establits en els ordinals anteriors i hagen satisfet les quotes corresponents a les exempcions o a la moratòria de què es tracte, podran demanar la devolució de les quantitats ingressades, inclosos, si és el cas, els interessos de demora, els recàrrecs i les costes corresponents, en els termes legalment previstos. Si qui tinga dret a la devolució és deutor a la Seguretat Social per quotes corresponents a uns altres períodes, el crèdit per la devolució serà aplicat al pagament de deutes pendents amb aquella en la forma que pertoque legalment.

Article 25. *Seguiment i coordinació.*

1. Després de la declaració de zona afectada greument per una emergència de protecció civil, es durà a terme un seguiment de les mesures arreplegades en este capítol, en els termes que es determinen reglamentàriament.

2. Per a la coordinació i el seguiment de les mesures adoptades per l'Administració General de l'Estat i, si és el cas, per unes altres administracions públiques, es constituirà una comissió de coordinació integrada per representants de les administracions estatal, autonòmica i local afectades.

CAPÍTOL VI

Avaluació i inspecció del Sistema Nacional de Protecció Civil

Article 26. *Avaluació i inspecció.*

1. L'avaluació i la inspecció del Sistema Nacional de Protecció Civil tindran com a finalitat contribuir a millorar la qualitat de la resposta dels poders públics en la gestió integral dels riscos i emergències.

2. L'avaluació i la inspecció s'aplicaran a totes les actuacions del Sistema Nacional i la duran a terme les administracions públiques competents, en els termes indicats en l'apartat següent.

3. El Consell Nacional de Protecció Civil elaborarà unes directrius d'avaluació de les actuacions d'aplicació general i un programa d'inspecció del Sistema Nacional que duran a terme les administracions públiques en els seus respectius àmbits de competència tot respectant les facultats d'autoorganització i de direcció dels seus propis servicis.

Article 27. *Memòria anual del Sistema Nacional de Protecció Civil.*

El Govern, una vegada elaborada pel Consell Nacional de Protecció Civil i a proposta del ministre de l'Interior, elevarà al Senat una memòria anual que permeta valorar l'eficàcia del Sistema Nacional.

CAPÍTOL VII

Emergències d'interés nacional

Article 28. *Definició.*

Són emergències d'interés nacional:

1. Les que requerisquen, per a la protecció de persones i béns, l'aplicació de la Llei Orgànica 4/1981, de 1 de juny, reguladora dels estats d'alarma, excepció i lloc.

2. Aquelles en què siga necessari preveure la coordinació d'administracions diverses perquè afecten diverses comunitats autònomes i exigisquen una aportació de recursos en l'àmbit supraautonòmic.

3. Les que, per les seues dimensions efectives o previsibles, requerisquen una direcció de caràcter nacional.

Article 29. Declaració.

En els supòsits previstos en l'article anterior, correspondrà la declaració d'interés nacional al titular del Ministeri de l'Interior, bé per iniciativa pròpia o a instància de les comunitats autònomes o dels delegats del Govern en estes. Quan la declaració d'emergència d'interés nacional es fa a iniciativa del Ministeri de l'Interior, es precisarà, en tot cas, després de la comunicació amb la comunitat autònoma o comunitats autònomes afectades, per mitjans que no perjudiquen la rapidesa de la declaració i l'eficàcia de la resposta pública.

Article 30. Efectes.

1. Quan siga declarada l'emergència d'interés nacional, el titular del Ministeri de l'Interior n'assumirà la direcció, que comprendrà l'ordenació i la coordinació de les actuacions i la gestió de tots els recursos estatals, autonòmics i locals de l'àmbit territorial afectat, sense perjuí del que disposen la llei per als estats d'alarma, excepció i lloc i la normativa específica sobre seguretat nacional.

2. El ministre de l'Interior podrà, en funció de la gravetat de la situació, requerir la col·laboració de les diverses administracions públiques que compten amb recursos mobilitzables, encara que l'emergència no afecte el seu territori.

TÍTOL III

Els recursos humans del Sistema Nacional de Protecció Civil

Article 31. La formació dels recursos humans.

1. Els poders públics promouran la formació i el desenrotllament de la competència tècnica del personal del Sistema Nacional de Protecció Civil.

2. La formació en protecció civil tindrà el reconeixement oficial del sistema educatiu i de la Formació Professional per a l'ocupació, en el marc del Sistema Nacional de Qualificacions i Formació Professional, en els termes establits pel Govern, a proposta dels ministeris competents.

Article 32. L'Escola Nacional de Protecció Civil.

1. L'Escola Nacional de Protecció Civil, com a instrument vertebrador de la formació especialitzada i de comandaments d'alt nivell, realitza les activitats següents:

a) Formar i entrenar el personal dels servicis de protecció civil de l'Administració General de l'Estat i d'altres institucions públiques i privades, per mitjà dels corresponents convenis, si és el cas, així com persones d'altres col·lectius que siguen d'interés per al Sistema Nacional de Protecció Civil. Podrà acordar amb altres administracions, per mitjà dels corresponents convenis, la formació i l'entrenament del personal al servici de les administracions esmentades.

b) Desenrotllar accions d'I+D+i en matèria de formació de protecció civil.

c) Col·laborar amb els centres de formació de protecció civil de les altres administracions públiques.

d) Col·laborar en les activitats de formació que es prevegen en el marc del Mecanisme de Protecció Civil de la Unió o d'altres iniciatives europees per a afavorir la interoperabilitat dels equips i servicis; també podrà realitzar activitats de formació a favor d'altres estats o d'institucions estrangeres o internacionals.

e) L'Escola Nacional de Protecció Civil, amb l'autorització prèvia dels ministeris d'Educació, Cultura i Esport i d'Ocupació i Seguretat Social, respectivament, podrà impartir

les accions que conduïsquen a l'obtenció dels títols oficials de Formació Professional i certificats de professionalitat relacionats amb la protecció civil.

2. Les funcions encomanades a l'Escola Nacional de Protecció Civil s'enquadren en la Direcció General de Protecció Civil i Emergències.

TÍTOL IV

Competències dels òrgans de l'Administració General de l'Estat

Article 33. *Competències del Govern.*

Són competències del Govern en matèria de protecció civil:

- a) Regular la Xarxa Nacional d'Informació sobre Protecció Civil i la Xarxa d'Alerta Nacional de Protecció Civil.
- b) Aprovar la Norma Bàsica de Protecció Civil.
- c) Aprovar el Pla Estatal General de Protecció Civil.
- d) Aprovar els plans especials de protecció civil d'àmbit i competència estatal.
- e) Declarar una zona afectada greument per una emergència de protecció civil.
- f) Adoptar els acords de cooperació internacional que corresponga en matèria de protecció civil.
- g) Aprovar el Protocol d'Intervenció de la Unitat Militar d'Emergències i, si és el cas, el d'altres mitjans de l'Estat que es puguin destinar a la protecció civil.
- h) Les altres que li atribuïsquen esta llei i la resta de l'ordenament jurídic.

Article 34. *Competències del ministre de l'Interior.*

1. Al ministre de l'Interior li correspon impulsar, coordinar i desenrotllar la política del Govern en matèria de protecció civil.

2. Són competències del ministre de l'Interior:

- a) Desenrotllar les normes d'actuació que en matèria de protecció civil approve el Govern.
- b) Elaborar la Norma Bàsica de Protecció Civil, el Pla Estatal General i els plans especials de Protecció Civil d'àmbit i competència estatal, i elevar-los al Govern perquè els approve, així com proposar al Consell de Seguretat Nacional l'aprovació de l'Estratègia Nacional de Protecció Civil.
- c) Declarar l'emergència d'interés nacional i quan finalitza, així com assumir les funcions de direcció i coordinació que li corresponguen en esta situació.
- d) Proposar al Govern, junt amb el ministre d'Hisenda i Administracions Públiques i, si és el cas, dels titulars dels altres ministeris concernits, la declaració de zona afectada greument per una emergència de protecció civil.
- e) Exercir la direcció, coordinació i inspecció superior de les accions i dels mitjans d'execució dels plans de protecció civil de competència estatal.
- f) Disposar, amb caràcter general, la intervenció de les forces i cossos de seguretat de l'Estat i sol·licitar del titular del Ministeri de Defensa la col·laboració de les Forces Armades.
- g) Presidir el Consell Nacional de Protecció Civil.
- h) Efectuar l'oferta d'aportació d'equips d'intervenció en emergències en el marc del Mecanisme de Protecció Civil de la Unió Europea.
- i) Acordar la mobilització dels recursos del Sistema Nacional de Protecció Civil per a cooperar en catàstrofes en tercers països i coordinar l'actuació dels equips d'ajuda, d'acord amb el que preveu l'article 42.
- j) Imposar les sancions per infraccions molt greus previstes en el títol VI.
- k) Les altres que li siguen atribuïdes per esta llei i per la resta de l'ordenament jurídic.

Article 35. Competències d'altres departaments, organismes i entitats del sector públic estatal.

La resta de ministeris, organismes públics i entitats del sector públic estatal participaran en l'exercici de les activitats de protecció civil, en l'àmbit de les seues competències respectives i de conformitat amb el que establisquen la normativa vigent i els plans de protecció civil. El ministre de l'Interior decidirà, i l'autoritat competent del departament o organisme corresponent ordenarà, la intervenció d'estos mitjans estatals.

Article 36. Competències dels delegats del Govern.

Els delegats del Govern, sota les instruccions del Ministeri de l'Interior, coordinaran les actuacions en matèria de protecció civil dels òrgans i servicis de l'Administració General de l'Estat dels seus respectius àmbits territorials, en cooperació, al seu torn, amb els òrgans competents en matèria de protecció civil de les corresponents comunitats autònomes i entitats locals.

Article 37. Les Forces Armades. La Unitat Militar d'Emergències.

1. La col·laboració de les Forces Armades en matèria de protecció civil s'efectuarà principalment per mitjà de la Unitat Militar d'Emergències, sense perjudi de la col·laboració d'altres unitats que siguen necessàries, de conformitat amb allò que s'ha establert en la seua legislació específica, en esta llei i en la normativa de desplegament.

2. La Unitat Militar d'Emergències té com a missió intervinde en qualsevol lloc del territori nacional per a contribuir a la seguretat i benestar dels ciutadans, amb la finalitat de complir els objectius propis de la protecció civil en els supòsits que, per la seua gravetat, s'estime necessari, junt amb les institucions de l'Estat i les administracions públiques, d'acord amb el que establixen la Llei Orgànica 5/2005, de 17 de novembre, de la Defensa Nacional, esta llei i la resta de la normativa aplicable.

3. La intervenció de la Unitat Militar d'Emergències, una vegada valorades les circumstàncies, serà sol·licitada pel ministre de l'Interior i ordenada pel titular del Ministeri de Defensa. Reglamentàriament s'establirà el règim de les seues intervencions.

4. La Unitat Militar d'Emergències, en cas d'emergència d'interés nacional, assumirà la direcció operativa d'esta i actuarà sota la direcció del ministre de l'Interior.

Article 38. Participació de les forces i cossos de seguretat de l'Estat.

1. Les forces i cossos de seguretat de l'Estat col·laboraran en les accions de protecció civil, de conformitat amb el que establixen la Llei Orgànica 2/1986, de 13 de març, de Forces i Cossos de Seguretat, esta llei i la normativa de desplegament.

2. Els plans de protecció civil, en l'àmbit de la seua competència, podran assignar funcions a les forces i cossos de seguretat de l'Estat, sense atribuir-les a unitats concretes.

TÍTOL V

Cooperació i coordinació

Article 39. Consell Nacional de Protecció Civil.

1. El Consell Nacional de Protecció Civil és l'òrgan de cooperació en esta matèria de l'Administració General de l'Estat, de les administracions de les comunitats autònomes, de les ciutats amb estatut d'autonomia i de l'administració local, representada per la Federació Espanyola de Municipis i Províncies, com a associació d'entitats locals d'àmbit estatal amb més implantació. Té per finalitat contribuir a una actuació eficaç, coherent i coordinada de les administracions competents contra les emergències.

2. Formen part del Consell Nacional el ministre de l'Interior, que el presidix; els titulars dels departaments ministerials que determine el Govern, els representants de les

comunitats autònomes i de les ciutats amb estatut d'autonomia competents en matèria de protecció civil, designats per estes, i la persona, amb facultats representatives, que designe la Federació Espanyola de Municipis i Províncies.

El Consell Nacional funciona en ple i en comissió permanent. Correspondrà, en tot cas, al ple aprovar les línies bàsiques de l'Estratègia del Sistema Nacional de Protecció Civil, així com exercir les altres funcions que determine el reglament intern del Consell Nacional.

3. El Consell Nacional aprovarà el seu reglament intern, que regularà la seua organització i funcionament.

4. El Consell Nacional tindrà el caràcter de Comité Espanyol de l'Estratègia Internacional per a la Reducció de Desastres de les Nacions Unides.

Article 40. *Òrgans territorials de participació i coordinació en matèria de protecció civil.*

D'acord amb el que dispose la normativa autonòmica, en els òrgans territorials de participació i coordinació en matèria de protecció civil hi podran participar representants de l'Administració General d'Estat.

Article 41. *Contribució al Mecanisme de Protecció Civil de la Unió Europea.*

1. El Ministeri de l'Interior, com a punt de contacte espanyol del Mecanisme de Protecció Civil de la Unió Europea, tant en el que afecta les activitats de prevenció, com quant a les de preparació i resposta a desastres que es desenrotllen en el marc d'eixe mecanisme, actuarà, quan siga oportú, en coordinació amb els departaments de l'Administració General de l'Estat afectats, així com amb les comunitats autònomes.

2. El Ministeri de l'Interior assegurarà la coherència necessària de la participació espanyola en el Mecanisme de Protecció Civil de la Unió i mantindrà l'oportuna cooperació amb el Centre de Control i Informació europeu; a més, continuarà actuant com el punt de contacte del Sistema Comú d'Informació i Comunicació d'Emergències del Mecanisme. Reglamentàriament s'establirà el règim dels mòduls de protecció civil espanyols que es disposen a l'empara del Mecanisme.

Article 42. *Cooperació internacional.*

El Ministeri de l'Interior demanarà i mobilitzarà els recursos del Sistema Nacional per a previndre i afrontar situacions de catàstrofes en tercers països, quan siga procedent en virtut dels tractats internacionals i convenis bilaterals subscrits per Espanya, o quan el Govern ho acorde a proposta dels ministres d'Assumptes Exteriors i de Cooperació i de l'Interior, i d'aquells altres departaments les competències dels quals, si és el cas, se'n puguen veure afectades.

TÍTOL VI

Règim sancionador

Article 43. *Exercici de la potestat sancionadora per l'Administració General de l'Estat.*

Els òrgans competents de l'Administració General de l'Estat exerciran la potestat sancionadora, d'acord amb el que preveu este títol, quan les conductes presumptament constitutives d'infracció es realitzen en ocasió d'emergències declarades d'interés nacional o de l'execució de plans de protecció civil la direcció i la gestió dels quals corresponga a aquella.

Article 44. *Subjectes responsables.*

La responsabilitat per les infraccions comeses recaurà directament en l'autor del fet en què consistisca la infracció.

Article 45. *Infraccions.*

1. Són infraccions administratives en matèria de protecció civil les accions i omissions tipificades en esta llei.

2. Les infraccions es classifiquen en molt greus, greus i lleus.
3. Constituïxen infraccions molt greus:

a) L'incompliment de les obligacions derivades dels plans de protecció civil, quan supose una especial perillositat o transcendència per a la seguretat de les persones o dels béns.

b) En les emergències declarades, l'incompliment de les ordes, prohibicions, instruccions o requeriments efectuats pels titulars dels òrgans competents o els membres dels servicis d'intervenció i assistència, així com dels deures de col·laboració als servicis de vigilància i protecció de les empreses públiques o privades, quan supose una especial perillositat o transcendència per a la seguretat de les persones o dels béns.

c) L'incompliment dels deures previstos en l'article 7 bis.7 d'esta llei, quan supose una especial perillositat o transcendència per a la seguretat de les persones o dels béns.

d) La comissió d'una segona infracció greu en el termini d'un any.

4. Constituïxen infraccions greus:

a) L'incompliment de les obligacions derivades dels plans de protecció civil, quan no supose una especial perillositat o transcendència per a la seguretat de les persones o dels béns.

b) En les emergències declarades, l'incompliment de les ordes, prohibicions, instruccions o requeriments efectuats pels titulars dels òrgans competents o els membres dels servicis d'intervenció i assistència, així com dels deures de col·laboració amb els servicis de vigilància i protecció de les empreses públiques o privades, quan no supose una especial perillositat o transcendència per a la seguretat de les persones o dels béns.

c) L'incompliment de les obligacions previstes en l'article 7 bis.7, quan no supose una especial perillositat o transcendència per a la seguretat de les persones o dels béns.

d) L'incompliment de les obligacions previstes en l'article 7 bis.8, quan supose una especial transcendència per a la seguretat de les persones o dels béns.

e) La comissió d'una tercera infracció lleu en el termini d'un any.

5. Constituïxen infraccions lleus:

a) L'incompliment de les obligacions previstes en l'article 7 bis.8, quan no supose una especial transcendència per a la seguretat de les persones o dels béns.

b) Qualsevol altre incompliment a esta llei que no constituïska infracció greu o molt greu.

Article 46. *Sancions.*

1. Les infraccions molt greus se sancionaran amb una multa de 30.001 a 600.000 euros.

2. Les infraccions greus se sancionaran amb una multa de 1.501 a 30.000 euros.

3. Les infraccions lleus se sancionaran amb una multa de fins a 1.500 euros.

Article 47. *Graduació.*

L'aplicació de les sancions previstes en esta llei es farà d'acord amb el que disposa l'article 131 de la Llei 30/1992, de 26 novembre, de Règim Jurídic de les Administracions Públiques i del Procediment Administratiu Comú, i les disposicions que la despleguen.

Article 48. *Competència per a l'exercici de la potestat sancionadora.*

Seran competents per a la resolució dels procediments sancionadors:

- a) El titular de la delegació del Govern, quan es tracte d'infraccions lleus.

- b) El titular de la Direcció General de Protecció Civil i Emergències, quan es tracte d'infraccions greus.
- c) El titular del Ministeri de l'Interior, quan es tracte d'infraccions molt greus.

Article 49. *Procediment sancionador.*

1. L'exercici de la potestat sancionadora en matèria de protecció civil es regirà pel títol IX de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, i per les disposicions que la despleguen, sense perjudi de les especialitats que es regulen en este títol.
2. El termini màxim per a la resolució dels procediments sancionadors per infraccions greus i molt greus serà de sis mesos, i de tres mesos per als procediments per infraccions lleus.

Article 50. *Mesures provisionals.*

1. Excepcionalment, en els supòsits d'amenaça imminent per a persones o béns, les mesures provisionals previstes en l'apartat 2 d'este article podran ser adoptades per les autoritats competents en matèria de protecció civil amb caràcter previ a la iniciació del procediment, i hauran de ser ratificades, modificades o revocades en l'acord d'incoació en el termini màxim de quinze dies. En tot cas, estes mesures quedaran sense efecte si, transcorregut el termini esmentat, no s'incoa el procediment o l'acord d'incoació no conté un pronunciament exprés sobre estes.
2. Iniciat un procediment sancionador, l'òrgan competent per a la incoació podrà adoptar, en qualsevol moment, les mesures de caràcter provisional que asseguren l'eficàcia de la resolució final que puga recaure i les que eviten el manteniment o l'agreuament dels efectes de la infracció imputada. Les mesures seran proporcionades a la naturalesa i gravetat de la infracció i podran consistir especialment en:
 - a) El depòsit en un lloc segur dels instruments o efectes utilitzats per a la comissió de les infraccions i, en particular, d'objectes o matèries perilloses.
 - b) L'adopció de mesures de seguretat de les persones, béns, establiments o instal·lacions que es troben amenaçats, a càrrec dels seus titulars.
 - c) La suspensió o la clausura preventiva de fàbriques, locals o establiments.
 - d) La suspensió parcial o total de les activitats en els establiments que siguen notòriament vulnerables i no tinguen en funcionament els plans d'autoprotecció o les mesures de seguretat necessàries.

Disposició addicional primera. *Voluntariat en l'àmbit de la protecció civil i entitats col·laboradores.*

1. Els poders públics promouran la participació i la formació deguda dels voluntaris en suport del Sistema Nacional de Protecció Civil, sense perjudi del deure general de col·laboració de tots els ciutadans.
2. Les activitats de les persones voluntàries en l'àmbit de la protecció civil es prestaran d'acord amb el règim jurídic i els valors i principis que inspiren l'acció voluntària establits en la normativa pròpia de voluntariat, i d'acord amb les directrius de les entitats i organitzacions públiques en què es realitzen.
3. La Creu Roja i altres entitats que tinguen entre els seus fins els relacionats amb la protecció civil, contribuiran amb els seus efectius i mitjans a eixes tasques.

Disposició addicional primera bis. *Creu Roja Espanyola i altres entitats col·laboradores.*

1. Creu Roja Espanyola, com a auxiliar de les administracions públiques en les activitats humanitàries i socials impulsades per estes, té la consideració d'entitat col·laboradora del Sistema Nacional de Protecció Civil i podrà contribuir amb els seus mitjans a les actuacions d'este, si és el cas, per mitjà de la subscripció de convenis. En els

plans de protecció civil previstos en l'article 14 figuraran, si és el cas, les actuacions que puga realitzar esta entitat.

2. Altres entitats entre els fins de les quals figuren els relacionats amb la protecció civil podran contribuir amb els seus mitjans a les tasques d'esta.

Disposició addicional segona. *Sistemes de seguretat nacional, defensa nacional i infraestructures crítiques, i els derivats de tractats internacionals.*

El que disposa esta llei s'entén sense perjudi del que estableisca la normativa vigent per als sistemes de seguretat nacional, defensa nacional i infraestructures crítiques, i els derivats de tractats internacionals subscrits per Espanya.

Disposició addicional tercera. *Medalla al Mèrit de Protecció Civil.*

1. Amb la Medalla al Mèrit de Protecció Civil es distingirà les persones, físiques o jurídiques, que es destaquen per les seues activitats en la protecció civil.

2. Reglamentàriament s'establiran els tipus i les categories de medalles que podrà concedir l'Administració General de l'Estat i el règim per a concedir-les, que en cap cas comportarà una compensació econòmica.

Disposició addicional quarta. *Ajudes per a situacions no declarades com a zona afectada greument per una emergència de protecció civil.*

La normativa reglamentària estatal en matèria de subvencions derivades de situacions d'emergència o de naturalesa catastròfica serà aplicable a les ajudes derivades de situacions en què no s'haja produït la declaració de zona afectada greument per una emergència de protecció civil, així com a les ajudes per danys personals de l'article 22 i per danys materials contingudes en l'article 21 i en els paràgrafs a), b) c) i d) de l'apartat 1 de l'article 24. En la tramitació d'estes subvencions serà aplicable el que disposa l'apartat 4 de l'article 21 d'esta llei.

Disposició addicional quinta. *Preus unitaris per a determinar el cost dels servicis prestats.*

Per a la possible aplicació als convenis de col·laboració que se subscriguen entre administracions públiques, així com per a cobrir els gastos derivats de la intervenció dels servicis públics en les situacions d'emergència, el Consell Nacional de Protecció Civil podrà aprovar una relació de preus unitaris de mitjans materials i recursos humans que puga servir de referència per a determinar el cost dels servicis prestats.

Disposició addicional sexta. *Plans i programes amb regulació sectorial.*

Els departaments ministerials que a l'entrada en vigor d'esta llei tinguen assignada la planificació i els programes davant de situacions concretes de risc col·lectiu en què la seguretat o la vida de les persones puguen perillar, establiran els mecanismes de col·laboració amb les administracions públiques competents en matèria de protecció civil per a assegurar la coherència del Sistema Nacional de Protecció Civil.

Disposició addicional setima. *No increment del gasto públic.*

Les mesures incloses en esta llei no podran suposar increment de dotacions, ni de retribucions, ni d'altres gastos de personal.

El sosteniment del Sistema Nacional de Protecció Civil en l'àmbit de les competències de l'Administració General de l'Estat es farà de conformitat amb les dotacions que anualment s'incloguen a este efecte en els pressupostos generals de l'Estat, d'acord amb els principis i els objectius d'estabilitat pressupostària i sostenibilitat financera.

Disposició addicional octava. *Adaptació normativa.*

Les disposicions d'esta llei tindran en compte el que estableix la Llei 26/2011, d'1 d'agost, d'adaptació normativa a la Convenció Internacional sobre els Drets de les Persones amb Discapacitat.

Disposició addicional novena. *Competència sancionadora en l'àmbit municipal.*

Els alcaldes seran competents per a la resolució dels procediments sancionadors en l'àmbit de protecció civil d'acord amb el que preveu la legislació específica que els siga aplicable.

Disposició addicional deu.

Les ajudes previstes en esta llei no tindran la consideració de renda computable als efectes de la concessió i el manteniment del dret, i, si és el cas, de la quantia de les pensions de jubilació i invalidesa de la Seguretat Social en la modalitat no contributiva.

Disposició transitòria única. *Plans de protecció civil vigents.*

Els plans de protecció civil existents a l'entrada en vigor d'esta llei es continuaran aplicant fins que siguen substituïts pels que s'elaboren i aproven d'acord amb esta.

Disposició derogatòria única. *Derogació normativa.*

Queda derogada la Llei 2/1985, de 21 de gener, de Protecció Civil, així com les altres normes del mateix rang o d'un rang inferior quan contradiguen el que disposa esta llei o s'hi oposen.

Disposició final primera. *Títol competencial.*

Esta llei es dicta a l'empara del que estableix l'article 149.1.29a de la Constitució, que atribuïx a l'Estat la competència exclusiva en matèria de seguretat pública.

Disposició final segona. *Habilitació per al desplegament reglamentari.*

1. S'habilita el Govern per a dictar les disposicions necessàries per al desplegament i l'aplicació del que estableix esta llei.

2. El desplegament de les mesures laborals i de Seguretat Social previstes en l'article 24 es farà per mitjà d'una orde del ministre d'Ocupació i Seguretat Social.

Disposició final tercera. *Actualització de la quantia de les multes.*

Es faculta el Govern per a actualitzar la quantia de les multes, d'acord amb les variacions de l'indicador públic de renda d'efectes múltiples.

Disposició final quarta. *Entrada en vigor.*

Esta llei entrarà en vigor als sis mesos de ser publicada en el «Boletín Oficial del Estado».

Per tant,
Mane a tots els espanyols, particulars i autoritats, que complisquen esta llei i que la facen complir.

Madrid, 9 de juliol de 2015.

FELIPE R.

El president del Govern,
MARIANO RAJOY BREY